

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 2T/98/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6917010343
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ján Bodnár
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2018:6917010343.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota v trestnej veci obžalovanej Q. A., nar. XX.XX.XXXX, pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona na hlavnom pojednávaní konanom dňa 11.januára 2018 v senáte zloženom z predsedu senátu Jána Bodnára a prísediacich JUDr.Štefan Baláža a Jána Juhásza takto

rozhodol:

Obžalovaná Q. A., rod. A., nar. XX.XX.XXXX v M., trvalým bydliskom S., Š. XXX, okres H. X., t. č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica,

je vinná, že

od presne nezisteného dňa v mesiaci december 2014 do 12.10.2016 v S., v byte na Š. ulici č. XXX, okres H. X. a inde, kde sa zdržiavala v triezvom stave a aj pod vplyvom alkoholu, svojej maloletej dcéry Q.. T., nar. XX.XX.XXXX v S., ktorá jej bola rozsudkom Okresného súdu Brezno sp. zn. 1P 107/03-20 z 22.05.2003, právoplatným a vykonateľným 10.06.2003 zverená do výchovy, nadávala slovami „kurva, pankhart, piča, štetka, cundra, fľandra, sprostá krava, hlupaňa, raz ťa zabijem“ a podobne, nadávala jej, aby zdochla, bila ju rukami, päšťami, papekom, varechou a kopala do rôznych častí tela, následkom čoho mala maloletá Q.. T.. modriny po tele a hrču na hlave, boleli ju rebrá, hodila do nej korčuľu, ubližovala jej aj iným spôsobom, následkom jej konania sa maloletá Q..T.. zmenila v správaní, kde v dôsledku takéhoto konania maloletej Q.. T., nar. XX.XX.XXXX v S., spôsobovala fyzické a psychické utrpenie, kde z uvedených dôvodov bola 12.10.2016 na základe uznesenia Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 2P/291/2016-13 z 05.10.2016, vykonateľného 05.10.2016 odovzdaná do starostlivosti otca U. T., pričom vyplývajúc zo znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctva, odvetvia klinickej psychológie detí a dospelých maloletá Q.. T.. trpí opakujúcimi stresujúcimi snami súvisiacimi s násilným agovaním matky voči nej, strachom zo stretnutia s ňou, prežíva mikrostavby, akoby sa traumatizujúce udalosti opakovali, trpí stavmi napätia a chvenia pri verbalizácii o traumatizujúcich udalostiach, v minulosti sklony ku sebapoškodzovaniu, tendenciou preberať na seba pocit viny z dôvodu strachu z potrestania, zníženou sebadôverou, pocitmi sociálnej samoty a vyčlenenia, zvýšenou interaktívnou citlivosťou na dotyk s úľakovými reakciami pri pohyboch, kde v dôsledku takéhoto konania maloletej Q.. T.. spôsobovala Q. A. aj fyzické utrpenie v zmysle tohto znaleckého posudku formou bitia pevnými predmetmi a údermi päšťami, ktoré maloletej spôsobili zranenia, ale aj emočné resp. psychické utrpenie odmietaním, verbálnym vyhrázaním a ponižovaním, vystavovaním maloletej sexuálnym aktivitám bez toho, aby sa ich zúčastnila, zanedbávaním výchovy a všestranného vývinu maloletej, čo v maloletej vyvolávalo strach a stres s dôvodnými pochybnosťami o zmysle vlastného života,

t e d a

blízkej osobe a osobe, ktorá je v jej starostlivosti a výchove, spôsobila fyzické utrpenie a psychické utrpenie bitím, kopyaním, údermi, spôsobením rán, ponižovaním,

pohrdavým zaobchádzaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu a stresu, citovým vydieraním a iným správaním, ktoré ohrozilo jej fyzické a psychické zdravie, bezdôvodným odopieraním stravy, odopieraním nevyhnutnej osobnej starostlivosti, ošatenia, hygieny, zdravotnej starostlivosti, bývania, výchovy, vzdelávania,

t ý m s p á c h a l a

zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona.

Za to sa
o d s u d z u j e

podľa § 208 ods. 1 Tr. zákona, § 36 písm. j) Tr. zákona, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov a 6 (šiestich) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona súd obžalovanú na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Rimavská Sobota podala na Okresný súd Rimavská Sobota obžalobu na obvinenú Q. A. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 3 Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b) Tr. zákona na tom skutkovom základe ako je to uvedené v tejto obžalobe.

Súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obžalovanej Q. A., ktorá na svoju obranu vypovedala, že nie je pravdou, čo je jej kladené za vinu, takého konania sa ona nedopustila. O svoju dcéru sa veľmi bála, lebo keď sa narodila, mala zistený šelest na srdci. Svoju dcéru netýrала, jej dcéra bola náchylná na choroby, mala aj alergie, keď mala deväť rokov, začala nosiť okuliare. Ako desaťročnú ju k sebe brával starý otec a od tej doby sa zmenila, k matke začala byť drzá. Dcéru učila k samostatnosti, vytýkala jej, keď niečo neurobila, ale snažila sa o ňu starať a keď bola dcéra drzá, tak jej niekedy dala aj facku, ale pokiaľ tvrdí také veci jej dcéra vo svojej výpovedi, tak to vôbec nie je pravda, s tým nesúhlasí, lebo ona sa takého konania voči dcére nedopustila. Pokiaľ žila s nejakým druhom, tak prišla k takému záveru, že vtedy ju dcéra neposlúchala, aj robila zle, lebo asi žiarlila na obžalovanú, že sa nestará len o ňu, ale aj o druhu. Pokiaľ sa týka ďalších skutočností, ktoré tvrdí jej dcéra, že by sa nestarala o jej stravu, hygienu, tak to nie je pravdou, ani ju nikdy nenútila požičať peniaze. Ako chodila dcéra k starému otcovi, tak sa veľmi zmenila, začala vymýšľať na obžalovanú a tvrdila na ňu aj také skutočnosti, ktoré sa nestali. Je pravdou, že žili aj bez elektriky, ale to z dôvodu, že nemali zaplatený nájom za elektriku. Na záver na svoju obranu uviedla len toľko, že pokiaľ jej dcéra tvrdí aj také skutočnosti, ktoré sa nestali, tak musela byť zmanipulovaná zo strany otca alebo jeho príbuzných. Viac nič podstatné na svoju obranu nevypovedala.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal ďalšie dokazovanie výsluchom svedkov Y. M., P. Š., U. M., B. X., F..N. M., P..P. F., P..D. G., svedka a poškodeného U. T., ďalej bola vypočutá znalkyňa P.. Y.. T.. U. L. N., F., boli vypočutí ďalej svedkovia U. S., P. S. a U. S. P..

Na hlavnom pojednávaní 02.11.2017 boli prehraté kamerové záznamy z výsluchov mal. Q. T., ktoré boli zaznamenané na CD-nosičoch.

Podľa § 130 ods. 2 Tr. por. boli prečítané výpovede svedkyne mal. Q. T. z prípravného konania spolu aj s výpisom denníka maloletej.

Podľa § 268 ods. 2 Tr.por. boli prečítané znalecké posudky na mal. Q. T. ako aj na obžalovanú.

Podľa § 269 Tr. por.bolo vykonané ďalšie dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, a to zo spisu sp.zn. 2T/98/2017, a to správy zo Svetu zdravia, a.s., rodný list maloletej Q..T., správy z jednotlivých Úradov

práce, soc. vecí a rodiny Prievdza, Brezno, potom uznesenie 2P/291/2016 Okresného súdu Rimavská Sobota a rôzne rozhodnutia ohľadom maloletej Q..T. rôznych okresných súdov, návrh na neodkladné odovzdanie maloletej, vyjadrenie lekárky, potvrdenia zo sociálnej poisťovne, potvrdenia o poberaní prídavkov na dieťa, správa o povesti na obžalovanú, výpis z ústrednej evidencie priestupkov MV SR na obžalovanú, odpis registra trestov, bolo oboznámené aj s celým ďalším podstatným obsahom spisu 2T/98/2017 ako aj s obsahom pripojeného spisu Okresného súdu Rimavská Sobota sp.zn. 0Tp/12/2017.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní.

Na základe vykonaného dokazovania a po vyhodnotení všetkých dôkazov súd mal za preukázané, že obžalovaná Q. A. od presne nezisteného dňa v mesiaci december 2014 do 12.10.2016 v S., v byte na Š. ulici č. XXX, okres H. X. a inde, kde sa zdržiavala v triezvom stave a aj pod vplyvom alkoholu, svojej maloletej dcéry Q.. T., nar. XX.XX.XXXX v S., ktorá jej bola rozsudkom Okresného súdu Brezno sp. zn. 1P

107/03-20 z 22.05.2003, právoplatným a vykonateľným 10.06.2003 zverená do výchovy, nadávala slovami „kurva, pankhart, piča, štetka, cundra, fľandra, sprostá krava, hlupaňa, raz ťa zabijem“ a podobne, nadávala jej, aby zdochla, bila ju rukami, päšťami, papekom, varechou a kopala do rôznych častí tela, následkom čoho mala maloletá Q.. T. modriny po tele a hrču na hlave, boleli ju rebrá, hodila do nej korčuľu, ubližovala jej aj iným spôsobom, následkom jej konania sa maloletá Q..T. zmenila v správaní, kde v dôsledku takéhoto konania maloletej Q.. T., nar. XX.XX.XXXX v S., spôsobovala fyzické a psychické utrpenie, kde z uvedených dôvodov bola 12.10.2016 na základe uznesenia Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 2P/291/2016-13 z 05.10.2016, vykonateľného 05.10.2016 odovzdaná do starostlivosti otca U. T., pričom vyplývajúc zo znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctva, odvetvia klinickej psychológie detí a dospelých maloletá Q.. T. trpí opakujúcimi stresujúcimi snami súvisiacimi s násilným agovaním matky voči nej, strachom zo stretnutia s ňou, prežíva mikrostavy, akoby sa traumatizujúce udalosti opakovali, trpí stavmi napätia a chvenia pri verbalizácii o traumatizujúcich udalostiach, v minulosti sklony ku seba-poškodzovaniu, tendenciou preberať na seba pocit viny z dôvodu strachu z potrestania, zníženou sebadôverou, pocitmi sociálnej samoty a vyčlenenia, zvýšenou interaktívnou citlivosťou na dotyk s úľakovými reakciami pri pohyboch, kde v dôsledku takéhoto konania maloletej Q.. T. spôsobovala Q. A. aj fyzické utrpenie v zmysle tohto znaleckého posudku formou bitia pevnými predmetmi a údermi päšťami, ktoré maloletej spôsobili zranenia, ale aj emočné resp. psychické utrpenie odmietaním, verbálnym vyhráňaním a ponižovaním, vystavovaním maloletej sexuálnym aktivitám bez toho, aby sa ich zúčastnila, zanedbávaním výchovy a všestranného vývinu maloletej, čo v maloletej vyvolávalo strach a stres s dôvodnými pochybnosťami o zmysle vlastného života.

Tieto skutočnosti boli preukázané výpoveďami svedkov B. X., U. M., P. Š., B. M., P. D. G., výpoveďami svedkov P. F., F.N. M., svedka a poškodeného U. T., ak oaj výpoveďami svedkov U. S., P. S., U. S. ml., ktorí svedkovia potvrdili tú skutočnosť, že v tej dobe, kým žili v spoločnej domácnosti s obžalovanou, tak ona sa takého násilného konania, ako tvrdí jej mal. dcéra Q. T., voči nej nedopúšťala. Na základe vykonaného rozsiahleho dokazovania bolo zistené aj preukázané výpoveďou svedkov aj listinnými dôkazmi, že od decembra 2002 do roku 2014 bolo viackrát rozhodované o zverení maloletej Q. T. do výchovy a opateru, pričom otec viackrát žiadal, aby súdy zverili maloletú do jeho opateru, ale v rozhodnutiach jednotlivých okresných súdov mu nebolo vyhovené a maloletá dcéra bola zverená vždy do výchovy a opateru matky, boli robené rôzne prieskumy a šetrenia, ako sa stará o jej výchovu a opateru, ale ani v jednom prípade príslušné úrady práce, sociálnych vecí a rodiny pri svojich šetreniach nezistili, že by sa obžalovaná nestarala o svoju dcéru, lebo v prípade, že by boli došli k takémuto výsledku, potom by príslušný súd bol vyhovel návrhu otca, ale toto sa za celé obdobie rokov 2002-2014 nestalo,

a preto súd hodnotil túto skutočnosť v prospech obžalovanej a uvedené obdobie zo žalovaného skutku vypustil, lebo sa nepodarilo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázať, že by obžalovaná sa dopustila v rokoch od decembra 2002 do decembra 2014 takého konania voči maloletej dcére, ako bolo uvedené v žalovanom skutku obžaloby.

Súd preto ohraničil skutok takým spôsobom, ako to predniesli výsledky dokazovania na hlavnom pojednávaní a čiastočne uveril výpovedi maloletej dcéry Q. T. ako aj výpovediam jednotlivých svedkov, a to jej príbuzných, a to B. X., U. M. a P. Š. a svedka a poškodeného U. T., otca maloletej, pričom svedeckú výpoveď jej starého otca G.. U. T. z prípravného konania súd nemohol vyhodnotiť, nakoľko tento svedok sa zúčastnil ako zúčastnená osoba pri výsluchoch poškodenej maloletej Q..T., a preto jeho svedecká výpoveď už nemohla byť použitá ako dôkaz a túto svedeckú výpoveď súd ani pri vyhodnotení svedeckých výpovedí nebral v úvahu a touto sa neriadil. Ďalej pri svojich záveroch súd vychádzal aj z výpovedí znalkyne, ktorá vypracovala znalecký posudok na maloletú, a táto potvrdila aj tú skutočnosť, že u maloletej bol znaleckým skúmaním zistený syndróm týranej osoby, prejavujúci sa opakujúcimi stresovými snami súvisiacimi s násilným agovaním matky voči nej so strachom zo stretnutia s ňou, maloletá svedkyňa prežívala rôzne mikroštavy a znalkyňa podrobne popísala vo svojej výpovedi ako aj znaleckom posudku, akým spôsobom došlo k týraniu maloletej Q..T.. Uvedené skutočnosti boli zaznamenané hlavne v rokoch 2014 a 2015, nepodarilo sa jednoznačne zistiť, či išlo o sústavné konanie obžalovanej alebo o viackrát opakované jednorázové konanie, a preto súd aj vypustil zo skutku tú skutočnosť, že by obžalovaná uvedený čin mala páchať závažnejším spôsobom t.j. po dlhší čas, čo sa na základe vykonaného dokazovania nepodarilo preukázať, lebo aj svedkovia, ktorí v určitom období žili v spoločnej domácnosti v tejto dobe s obžalovanou a s maloletou ako svedkovia U. S., P. S., U. S. ml. takéto konanie obžalovanej jednoznačne nepotvrdili. Z lekárskej správy detskej lekárky P..P. W. vyplýva, že ani táto lekárka u maloletej nezistila známky fyzického a psychického týrania u maloletej, pokiaľ vykonávala zdravotné prehliadky maloletej. Zo znaleckého posudku z odvetvia psychiatrie vyplýva, že je trestne zodpovedná, ale v priebehu vykonaného dokazovania nebolo preukázané, že by mala nejaký vzťah k alkoholu a k alkoholickým nápojom a preto súd ani neuložil obžalovanej žiadny druh protialkoholického liečenia i napriek vyjadreniu znalkyne, lebo všetci nezávislí svedkovia nepotvrdili tú skutočnosť, že by sústavne a nadmerne požívala alkoholické nápoje. Súd pri hodnotení všetkých dôkazov čiastočne zobrať do úvahy aj obranu obžalovanej a ohraničil skutok takým spôsobom tak ako je to presne špecifikované vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, lebo takéto ohraničenie skutku zodpovedá všetkým vykonaným dôkazom, ktoré súd náležite aj vyhodnotil a to čiastočne aj v prospech obžalovanej.

Súd konanie obžalovanej Q. A. právne kvalifikoval odlišne ako prokurátorka vo svojej obžalobe, lebo táto konanie obžalovanej právne kvalifikovala ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 3 písm. d) Tr. zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b) Tr. zákona, a to len ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona, lebo obžalovaná svojím konaním blízkej osobe a osobe, ktorá je v jej starostlivosti a výchove, spôsobila fyzické utrpenie a psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán, ponižovaním, pohŕdavým zaobchádzaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu a stresu, citovým vydieraním a iným správaním, ktoré ohrozilo jej fyzické a psychické zdravie, bezdôvodným odopieraním stravy, odopieraním nevyhnutnej osobnej starostlivosti, ošatenia, hygieny, zdravotnej starostlivosti, bývania, výchovy, vzdelávania, a takto svojím konaním naplnila všetky zákonné znaky skutkovej podstaty tohto zločinu.

Na základe výsledkov dokazovania na hlavnom pojednávaní a po vyhodnotení všetkých dôkazov nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že by obžalovaná uvedený čin spáchala závažnejším spôsobom konania, t.j. po dlhší čas, a preto súd právnu kvalifikáciu jej konania podľa § 208 ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písm. b) Tr. zák. vypustil, lebo vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní táto právna kvalifikácia v skutku v konaní obžalovanej nebola preukázaná jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností.

Obžalovaná Q. A. v mieste trvalého bydliska je hodnotená všeobecne, v roku 2016 bola riešená aj Mestskou políciou v S., v priestupkovom konaní nebola postihnutá, doteraz bola dvakrát súdne trestaná, naposledy v roku 1996 rozhodnutím Okresného súdu Frýdek-Místek sp.zn. 6T/134/96 zo dňa 09.07.1996 pre trestný čin podľa § 215 ods. 1 Trest. zákona a bol jej uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov na skúšobnú dobu do 13.08.1999, v skúšobnej dobe sa osvedčila a hľadá sa na ňu

ako by nebola odsúdená. Počas výkonu väzby je hodnotená kladne, disciplinárne nebola ani odmenená ani potrestaná a do práce sa počas výkonu väzby nezapojila.

Podľa § 34 ods.1 Tr. zák. súd pri ukladaní trestov vychádza zo zásady, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu má zabrániť v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Súd pri ukladaní trestu obžalovanej vychádzal z tejto základnej zásady pre ukládanie trestov a podľa § 34 ods.4 Tr. zák. pri určení druhu trestu a jeho výmery prihliadol najmä na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd podľa § 36 písm. j) Tr. zákona zistil u obžalovanej jednu poľahčujúcu okolnosť, že pred spáchaním trestného činu viedla riadny život.

Súd nezistil u obžalovanej žiadnu prítiažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určení druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a prítiažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. V danom prípade súd zistil, že pomer medzi poľahčujúcimi okolnosťami a prítiažujúcimi okolnosťami je 1:0.

Súd pri ukladaní trestu uložil obžalovanej na prevýchovu a nápravu trest odňatia slobody vo výmere 3(troch) rokov a 6 (šiestich) mesiacov a pre výkon trestu ju zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, lebo táto nebola v posledných 10 rokov pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý jej bol uložený za úmyselný trestný čin. Tento trest dáva dostatočnú záruku, že pomôže jej k prevýchove a náprave a bude plniť aj účinnú ochranu spoločnosti pred páchatelmi takejto trestnej činnosti.

blízkej osobe a osobe, ktorá je v jej starostlivosti a výchove, spôsobila fyzické utrpenie a psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán, ponížovaním, pohrdavým zaobchádzaním, vyhrážaním, vyvolávaním strachu a stresu, citovým vydieraním a iným správaním, ktoré ohrozilo jej fyzické a psychické zdravie, bezdôvodným odopieraním stravy, odopieraním nevyhnutnej osobnej starostlivosti, ošatenia, hygieny, zdravotnej starostlivosti, bývania, výchovy, vzdelávania,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Rimavská Sobota do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok. (§ 306/2)

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)

- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)

- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli (§ 308/2)

- orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.